



Minister van Asiel en Migratie

Directoraat-Generaal

Migratie

Directie Migratiebeleid

Asiel, Opvang en Terugkeer

Turfmarkt 147

2511 DP Den Haag

Postbus 20011

2500 EH Den Haag

www.rijksoverheid.nl/jenv

nota

Beslisnota bij Kamerbrief inzake het landenbeleid Eritrea

Datum

22 december 2025

Onze referentie

7035140

Bijlage(n)

0

1. Aanleiding

Het doel van deze nota is u te informeren over het onlangs verschenen Algemeen Ambtsbericht Eritrea en de betekenis daarvan voor het land gebonden asielbeleid. Hieronder volgt een advies over het asielbeleid voor de beoordeling van asielverzoeken van aanvragers uit Eritrea.

2. Geadviseerd besluit

U wordt geadviseerd het staande beleid voor Eritrea op twee punten te wijzigen.

Uit het AAB blijkt dat de Eritrese autoriteiten desertie en het ontduiken van de nationale dienstplicht beschouwen als landverraad. Dit betekent dat een asielaanvraag met het asielmotief desertie of ontduiking van de nationale dienstplicht moet worden beoordeeld in het kader van vervolging op grond van (toegedichte) politieke overtuiging. U wordt dan ook geadviseerd om het staande beleid voor Eritrea op het punt te wijzigen dat personen met de Eritrese nationaliteit die zijn gedeserteerd en/of de nationale, zowel de militaire als de civiele, dienstplicht ontduiken bescherming moet worden geboden op grond van vluchtelingenstatus en niet langer op basis van subsidiaire bescherming. Voor deze groep wordt aangenomen dat zij systematisch worden blootgesteld aan vervolging in de zin van paragraaf C2/3.2.3 Vc.

Verder wordt uit het ambtsbericht duidelijk dat er geen harde scheidslijn gemaakt kan worden tussen het militaire onderdeel van de nationale dienstplicht en het civiele onderdeel. Dit is vooral van belang voor de asielbeoordeling van personen met de Eritrese nationaliteit die niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij de nationale dienstplicht hebben ontdoken of zijn gedeserteerd, maar bij terugkeer wel het risico lopen om de nationale dienstplicht te moeten vervullen. Deze groep kan geen bescherming krijgen omdat zij de dienstplicht ontduiken of gedeserteerd zijn, maar gelet op de informatie uit het ambtsbericht wordt wel duidelijk dat iedereen die de nationale dienstplicht moet vervullen het risico loopt op ernstige schade. Daarom wordt u geadviseerd om evenals het militaire onderdeel van de nationale dienstplicht het civiele onderdeel aan te merken als een systematische blootstelling in de zin van paragraaf C2/3.3.2.1 Vc.

3. Kernpunten

- Op 18 december 2025 is het Algemeen Ambtsbericht Eritrea gepubliceerd. Het ambtsbericht beschrijft de politieke- en veiligheidssituatie in Eritrea gedurende de verslagperiode, lopend van december 2023 tot en met oktober 2025.
- Gedurende de verslagperiode is de veiligheidssituatie in Eritrea niet gewijzigd. Ook de politieke situatie is volgens de informatie uit het ambtsbericht niet gewijzigd.
- Ten opzichte van eerdere ambtsberichten wordt desertie en/of ontduiking van de nationale dienstplicht in onderhavig AAB beschouwd als een vorm van landverraad. Dit geeft aanleiding om het beleid te herzien en personen met de Eritrese nationaliteit die aannemelijk maken dat zij bescherming zoeken omdat zij zijn gedeserteerd en/of de nationale dienstplicht ontduiken, bescherming te bieden op grond van het vluchtelingenverdrag.
- Met deze wijziging komt het land gebonden asielbeleid ten aanzien van Eritrea meer in lijn te staan met het beleid van andere EU lidstaten.

**Directoraat-Generaal
Migratie**
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
22 december 2025

Onze referentie
7035140

4. Toelichting

4.1. Huidig beleid

In het landgebonden beleid voor Eritrea is opgenomen dat de IND een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw verleent aan vreemdelingen die aannemelijk hebben gemaakt dat zij:

- Zijn gedeserteerd; of
- Het militaire onderdeel van de nationale dienstplicht moeten vervullen; of
- Illegaal Eritrea zijn uitgereisd; of

Personen die het civiele onderdeel van de nationale dienstplicht moeten vervullen zijn aangemerkt als risicoprofiel in de zin van paragraaf C2/2.4 Vc.

Daarnaast neemt de IND aan dat het in Eritrea niet mogelijk is om de bescherming van de autoriteiten of internationale organisaties te verkrijgen, tenzij sprake is van evidente, concrete en individualiseerbare aanknopingspunten op basis waarvan kan worden aangenomen dat het verkrijgen van bescherming wel mogelijk is.

Verder neemt de IND aan dat in Eritrea geen binnenlands beschermingsalternatief aanwezig is, tenzij sprake is van evidente, concrete en individualiseerbare aanknopingspunten op basis waarvan kan worden aangenomen dat een binnenlands beschermingsalternatief wel voorhanden is.

Tot slot vindt er geen gedwongen terugkeer van vreemdelingen naar Eritrea plaats. De IND neemt aan dat bij gedwongen terugkeer, zowel na legale als na illegale uitreis, een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uitgangspunt is dat zelfstandige terugkeer naar Eritrea in beginsel mogelijk is wanneer de vreemdeling legaal, met een geldig document voor grensoverschrijding en uitreisvisum, is uitgereisd.

1. Algemene politieke- en veiligheidssituatie

De politieke en mensenrechtensituatie in Eritrea is zeer zorgelijk en ten opzichte van de vorige verslagperiode ongewijzigd.

**Directoraat-Generaal
Migratie**
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

President Isaias Afwerki staat sinds zijn aantreden aan het hoofd van de wetgevende en de uitvoerende macht, waarbij er geen sprake is van een scheiding der machten. De regering controleerde alle aspecten van het openbare leven en perkte blijvend de vrijheid van meningsuiting, de vrijheid van vereniging en de vrijheid van vergadering in. Dit wordt onderschreven door de positie die Eritrea inneemt op verschillende gangbare internationale indices die de democratische, politieke, en burgerlijke vrijheden meten.

Datum
22 december 2025

Onze referentie
7035140

Gedurende de verslagperiode verslechterden de betrekkingen tussen Eritrea en Ethiopië. Enerzijds doordat Eritrea na de oorlog in Tigray waarbij het aan de zijde van het Ethiopische regeringsleger vocht niet was geraadpleegd tijdens de vredesonderhandelingen. Anderzijds omdat Ethiopië nadrukkelijk de wens uitsprak om toegang te krijgen tot een zeehaven, die was na de onafhankelijkheid van Eritrea immers verloren. In deze context leek het steeds aannemelijker dat Ethiopië Eritrea zou binnenvallen om toegang te krijgen tot de Rode Zee. Hierop versterkten beide landen begin 2025 hun militaire aanwezigheid in het grensgebied dat leidde tot een hernieuwde algehele mobilisatie in Eritrea. Daarnaast meldt het ambtsbericht dat zowel Eritrea als Ethiopië zich mengen in elkaars interne politiek door oppositie groepen te steunen en zo onrust te veroorzaken. Door de speciale rapporteur van de Verenigde Nations voor de mensenrechten in Eritrea werd er gerapporteerd over mensenrechtenschendingen en oorlogsmisdrijven, zoals wijdverbreid seksueel geweld, door de Eritrese strijdkrachten die nog actief zijn in Tigray.

Volgens het ambtsbericht voerden de Eritrese autoriteiten gedurende de verslagperiode razzia's uit in het gehele land met als doel het opsporen van dienstweigeraars. Dienstplichtontduikers riskeerden langdurige detentie en onmenselijke behandelingen. Personen die de nationale dienstplicht moeten vervullen riskeren bovendien disciplinaire bestraffingen zoals detentie, mishandeling, marteling en seksueel geweld. Ook familieleden van dienstplichtontduikers kregen volgens het ambtsbericht te maken met repercussies zoals ondervraging, dreigementen, gevangenneming, boetes en het weigeren van overheidsdiensten.

De invloed die het Eritrese regime uitoefent wordt ook gevoeld in de Eritrese diaspora. Volgens informatie uit het ambtsbericht onderdrukken de Eritrese autoriteiten waar mogelijk kritische geluiden in Eritrese gemeenschappen in het buitenland. Zo proberen de autoriteiten grip te krijgen op de vrije meningsuiting door activisten en journalisten te intimideren. Volgens het ambtsbericht onderhoudt het regime een informantennetwerk binnen Eritrese diasporagemeenschappen en stelden zij lijsten op van personen die zij in de gaten hielden. Deze monitoring en intimidatie vindt ook online plaats.

Daarnaast blijkt uit het meest recente ambtsbericht dat de Eritrese autoriteiten het verlaten van het land tijdens de dienstplichtige leeftijd als een vorm van landverraad beschouwden dat bestraft moet worden. Het ontwijken van de dienstplicht en desertie worden volgens de informatie uit het ambtsbericht door de Eritrese autoriteiten namelijk geïnterpreteerd als een gebrek aan loyaliteit aan het regime. Aangezien desertie en het ontduiken van de dienstplicht hiermee kan

worden beschouwd als een (toegedichte) politieke overtuiging is het noodzakelijk om het beleid hierop te wijzigen.

U wordt geadviseerd om personen met de Eritrese nationaliteit die aannemelijk hebben gemaakt te zijn gedeserteerd of de nationale dienstplicht ontduiken een asiel vergunning voor bepaalde tijd op grond van het Vluchtelingenverdrag te geven. Dit houdt in dat deze personen niet meer een b-status maar een a-status verkrijgen, hiermee zal het beleid dat Nederland hanteert ook meer in lijn zijn met het beleid van de andere EU lidstaten. Hierbij is het van belang te benoemen dat deze beleidskeuze ook relevant is in het kader van een mogelijke aankomende invoering van een tweestatusstelsel. De voorgestelde beperking van nareis is immers strikter voor b-statushouders dan voor a-statushouders omdat voor b-statushouders de Europese Gezinsherenigingsrichtlijn niet van toepassing is, terwijl dit wel geldt voor a-statushouders.

Tot slot blijkt uit het ambtsbericht dat er geen harde scheidslijn gemaakt kan worden tussen het militaire onderdeel van de nationale dienstplicht en het civiele onderdeel. Dit is vooral van belang voor de asielbeoordeling van personen met de Eritrese nationaliteit die niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij de nationale dienstplicht hebben ontdoken of zijn gedeserteerd, maar bij terugkeer wel het risico lopen om de nationale dienstplicht te moeten vervullen. Deze groep kan geen bescherming krijgen omdat zij de dienstplicht ontduiken of gedeserteerd zijn, maar gelet op de informatie uit het ambtsbericht wordt wel duidelijk dat iedereen die de nationale dienstplicht moet vervullen het risico loopt op ernstige schade. Daarom wordt u geadviseerd om evenals het militaire onderdeel van de nationale dienstplicht het civiele onderdeel aan te merken als een systematische blootstelling in de zin van paragraaf C2/3.3.2.1 Vc.

Documenten en bewegingsvrijheid in Eritrea

De afgifte van documenten, de toegang tot overheidsdiensten en de bewegingsvrijheid van burgers in Eritrea is niet gewijzigd in de periode waar het ambtsbericht verslag van doet.

Net als in voorgaande ambtsberichten blijkt dat de (*family*) *residence card* het belangrijkste identificerende document is in het dagelijks leven van Eritrese burgers. Echter, uit de informatie blijkt dat het bezit van een *residence card* wijdverspreider is in de stedelijke gebieden dan in de landelijke gebieden.

Een ander document waar over wordt bericht is de zogenoemde '*seven year card*'. Volgens informatie van het Belgische Cedoca hing dit document samen met de diasporastatus. Uit bronnen die zijn geraadpleegd voor het ambtsbericht blijkt dat de *seven year card* hetzelfde is als het '*residence clearance form*', dit document werd in eerdere ambtsberichten beschreven als de formele bevestiging van de diasporastatus. De houder van dit document kon vrij Eritrea in- en uitreizen en elke keer gedurende langere tijd in het land verblijven.

Blijkens het ambtsbericht zijn er gedurende de verslagperiode geen wijzigingen met betrekking tot de (binnenlandse) reisrestricties. Dit hield in dat het in Eritrea nog steeds heel beperkt mogelijk is om binnenlandse reizen tussen regio's te maken en om toestemming te krijgen om het land te verlaten. Burgers die de nationale dienstplicht moeten vervullen krijgen zelden tot nooit toestemming om

**Directoraat-Generaal
Migratie**
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
22 december 2025

Onze referentie
7035140

het land te verlaten. Burgers die dit zonder toestemming wel doen riskeerden een gevangenisstraf bij terugkeer.

Bescherming door de autoriteiten

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het inroepen van bescherming van de autoriteiten nog steeds moeilijk is. Hierdoor wordt geconcludeerd dat het staande beleid ongewijzigd dient te blijven.

Binnenlands beschermingsalternatief

Ten opzichte van het vorige ambtsbericht is er tijdens de verslagperiode van het huidige ambtsbericht niets gewijzigd met betrekking tot het binnenlands beschermingsalternatief in Eritrea.

Terugkeer

Blijkens de informatie uit het ambtsbericht is er in de verslagperiode niets gewijzigd ten aanzien van de situatie van terugkeerders. Volgens de speciale VN-rapporteur voor de mensenrechten zijn er in 2025 uitzettingen van personen met de Eritrese nationaliteit geweest uit Ethiopië, Soedan, Egypte en Turkije. Uit het ambtsbericht blijkt dat de door Ethiopië uitgezette Eritreeërs door de Eritrese autoriteiten worden gewantrouwd als mogelijke Ethiopische spionnen en daarom na terugkeer enige tijd worden gedetineerd. Dit is één van de redenen waarom er geen gedwongen terugkeer plaatsvindt naar Eritrea.

Adequate opvang

Net als in het vorige ambtsbericht is er in het huidige ambtsbericht beperkte informatie over de eventuele beschikbaarheid van opvang van alleenstaande minderjarigen. Volgens het ambtsbericht verklaarde een Eritrese delegatie in 2024 tegenover het VN-Kinderrechtencomité dat het ministerie één zorginstelling voor kinderen in het land beheerde, het Asmara Kinderopvangcentrum, waar alleenstaande kinderen uit het hele land werden opgevangen. Er is volgens het ambtsbericht onvoldoende objectief verifieerbare informatie te vinden om te bevestigen hoe de procedures rondom het plaatsen van kinderen in het opvangcentrum in de praktijk zijn. Verder wordt in het ambtsbericht door een bron gesteld dat minderjarigen die terugkeerden naar Eritrea terecht konden komen in een militair kamp in Bahri. Om deze redenen wordt u geadviseerd om het huidige beleid inzake de adequate opvang niet te wijzigen.

4.2. Politieke context

Sinds het vorige ambtsbericht is er in de media en de politiek relatief weinig aandacht geweest voor het landgebonden asielbeleid ten aanzien van Eritrea.

4.3. Uitvoering

Gedurende de periode van december 2023 tot en met oktober 2025 zijn er circa 2.860 asielaanvragen, waarvan 2.660 eerste asielaanvragen, ingediend door personen met de Eritrese nationaliteit.¹

	1e aanvragen	Hasa ²	Overig	Totaal
--	--------------	-------------------	--------	--------

¹ Bron: IND. Alle cijfers zijn afgerond op tientallen. Afgeronde delen tellen niet altijd op tot de afgeronde som. De aantallen tussen nul en tien worden wegens eventuele herleidbaarheid tot een persoon weergegeven als '<10'

² Herhaalde asielaanvragen

2023	210	<10	20	240
2024	1.460	40	200	1.700
2025 t/m okt	2.660	40	160	2.860

**Directoraat-Generaal
Migratie**
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
22 december 2025

Onze referentie
7035140

In de periode december 2023 tot en met oktober 2025 zijn er circa 160 eerste asielaanvragen niet in behandeling genomen op basis van de Dublin verordening.

Niet in behandeling genomen	
2023	<10
2024	90
2025 t/m okt	60

4.4. Communicatie

Indien u instemt met het advies om het landenbeleid te wijzigen zal de Tweede Kamer hierover worden geïnformeerd per bijgevoegde brief.

5. Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

5.1. Toelichting

De persoonsgegevens van de ambtenaren zijn niet openbaar ter bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

5.2. Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden

Vertrouwelijke informatie over het beleid van andere EU lidstaten ten aanzien van Eritrea

In een recente uitvraag via de European Union Asylum Agency (EUAA) bleek dat voor de periode december 2023 tot en met oktober 2025 België, Duitsland, Finland, Frankrijk, Noorwegen, Polen Slovenië³, Slowakije⁴, Spanje, Zweden en Zwitserland eerste asielaanvragen van personen met de Eritrese nationaliteit hebben ontvangen. Hongarije en Tsjechië hebben ook gereageerd op de uitvraag via EUAA maar geven aan in deze periode geen eerste asielaanvragen van personen met de Eritrese nationaliteit te hebben ontvangen.

Artikel 15c

Enkel Spanje hanteert in haar landenbeleid artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn voor geheel Eritrea. België, Duitsland, Finland, Frankrijk, Noorwegen, Polen en Zwitserland geven aan dat zij geen artikel 15c van de Kwalificatierichtlijn voor (delen van) Eritrea hanteren. De overige landen hebben hier niet op gereageerd.

Beleid gericht op Eritrese vrouwen

Een aantal landen hebben aandacht voor specifieke groepen in hun landgebonden beleid. Duitsland, Spanje, Noorwegen en Zwitserland hebben aangegeven dat zij specifiek beleid hanteren voor (alleenstaande) vrouwen. In Duitsland komen vrouwen die behoren tot een bepaalde sociale groep, zoals vrouwen die het risico

³ Slovenië heeft in deze periode slechts een klein aantal asielaanvragen van personen met de Eritrese nationaliteit gekregen, waarbij geen enkele aanvraag is beoordeeld omdat het ging om Dublinzaken of gestopte procedures.

⁴ Slowakije heeft in deze periode slechts 1 asielaanvraag van een persoon met de Eritrese nationaliteit binnen gekregen.

lopen op een gedwongen huwelijk, genitale verminking, gender- en seksueel geweld, in individuele gevallen in aanmerking voor een vluchtelingenstatus. Noorwegen biedt vrouwen en meisjes die het risico lopen op genitale verminking de vluchtelingenstatus. Vrouwen en meisjes die het risico lopen op een gedwongen huwelijk komen mogelijk ook in aanmerking om gezien te worden als sociale groep en daarmee de vluchtelingenstatus, maar in de inzending van Noorwegen wordt ook aangegeven dat deze groep bijna non-existent is. Tot slot, Zwitserland geeft aan dat vrouwen die aannemelijk hebben gemaakt te vrezen voor genitale verminking of een gedwongen huwelijk in aanmerking komen voor een vluchtelingenstatus. Spanje heeft haar beleid niet verder toegelicht.

**Directoraat-Generaal
Migratie**
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
22 december 2025

Onze referentie
7035140

Beleid gericht op specifieke groepen

België, Duitsland, Finland, Frankrijk, Noorwegen en Zwitserland hebben specifiek beleid voor etnische groepen, religieuze minderheden en lhbtq+.

België heeft beleid voor vervolgte (illegale) religieuze minderheden en lhbtq+.

Indien zij aannemelijk maken tot deze groep te behoren komen zij in aanmerking voor een vluchtelingenstatus. Daarnaast komen personen die de nationale dienstplicht ontduiken, gedeserteerd zijn of Eritrea illegaal zijn ontvlucht in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Personen die Eritrea legaal zijn uitgereisd maar bij terugkeer het risico lopen om de nationale dienstplicht te moeten vervullen komen in aanmerking voor subsidiaire beschermingsstatus.

Duitsland heeft naast het specifieke beleid voor vrouwen ook specifiek beleid voor de etnische minderheid Afar, voor leden van de Eritrese Orthodoxe kerk, Evangelische Lutherse kerk, de Rooms-Katholieke kerk en voor aanhangers van de Soennitische stroming binnen de Islam. Duitsland hanteert daarnaast beleid voor personen die hun politieke opinie uiten, zoals journalisten en mensenrechtenactivisten. Zij kunnen in Duitsland in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus. Tot slot komen in Duitsland personen die deserteren en/of de nationale dienstplicht ontduiken en het risico lopen daarvoor vervolgd te worden in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Personen die niet aannemelijk kunnen maken dat zij het risico lopen om vervolgd te worden maar wel aannemelijk hebben gemaakt dat zij zijn gedeserteerd en/of de nationale dienstplicht ontduiken komen in Duitsland in aanmerking voor de subsidiaire beschermingsstatus.

In Finland komen personen met de Eritrese nationaliteit die zijn gedeserteerd in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, dit geldt ook voor personen die Eritrea illegaal zijn ontvlucht en gezien diens leeftijd in aanmerking komen voor de nationale dienstplicht. Personen die Eritrea legaal zijn uitgereisd maar gezien diens leeftijd (bijna) in aanmerking komen voor de nationale dienstplicht en daartoe ook risico lopen komen eveneens in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.

Frankrijk heeft specifiek beleid voor lhbtq+ personen, zij komen indien geloofwaardig geacht in aanmerking voor een vluchtelingenstatus.

Noorwegen geeft subsidiaire bescherming aan personen die het risico lopen om de nationale dienstplicht te moeten vervullen. Daarnaast biedt Noorwegen een vluchtelingenstatus aan illegale Christelijke minderheden.

Tot slot, Zwitserland hanteert specifiek beleid voor lhbtq+ personen. Zij worden individueel beoordeeld en op basis daarvan kunnen zij een vluchtelingenstatus of een subsidiaire beschermingsstatus krijgen. Daarnaast komen personen die lid zijn van een (illegale) religieuze minderheid in aanmerking voor of een vluchtelingenstatus of een subsidiaire beschermingsstatus. Verder komen personen die aannemelijk hebben gemaakt dat zij behoren tot de politieke

oppositie, politieke activisten in ballingschap, journalisten en afvallige leden van de heersende politieke partij in aanmerking voor of een vluchtelingenstatus of een subsidiaire beschermingsstatus.

**Directoraat-Generaal
Migratie**
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Bescherming door de autoriteiten

Geen enkel land heeft aangegeven dat zij de huidige Eritrese autoriteiten beschouwen als een actor die in algemeen zin bescherming biedt. Finland, Frankrijk, Noorwegen, Polen en Spanje concluderen dat de autoriteiten in algemene zin geen bescherming bieden. België, Duitsland en Zwitserland geven aan dat de autoriteiten in sommige gebieden en voor bepaalde groepen geen bescherming bieden.

Datum
22 december 2025

Onze referentie
7035140

België meldt dat zij niet over informatie beschikken dat de Eritrese autoriteiten gezien kunnen worden als een actor die bescherming biedt, aangezien de grondslag van alle Eritrese asielaanvragen het risico op vervolging door de Eritrese autoriteiten is. Indien de asielaanvraag op grond van een risico op genitale verminking of gedwongen huwelijk is, kunnen de Eritrese autoriteiten mogelijk wel gezien worden als een actor die bescherming kan bieden. Maar België geeft aan dat hier geen onderzoek naar gedaan is.

Duitsland meldt dat de Eritrese autoriteiten in algemene zin bescherming biedt tegen vervolging van niet-statelijke actoren. Dit gaat echter niet op als de grondslag voor de asielaanvraag ligt bij bijvoorbeeld mensenrechtenschendingen of het lid zijn van een religieuze minderheid, in die gevallen zijn de Eritrese autoriteiten de partij tegen wie bescherming geboden moet worden. Zwitserland geeft aan dat de Eritrese autoriteiten en de vrouwenorganisatie Hamade onder bepaalde omstandigheden bereidt zijn en de mogelijkheden hebben om vrouwen te beschermen tegen genitale verminking en gedwongen huwelijk. Zwitserland is hiermee ook het enige land dat heeft aangegeven dat er een actor naast de staat is die bescherming kan bieden.

Binnenlands beschermingsalternatief

België, Duitsland, Finland, Frankrijk, Noorwegen, Polen, Spanje en Zwitserland geven aan dat zij geen binnenlands beschermingsalternatief in Eritrea hebben opgenomen in hun landgebonden beleid ten aanzien van Eritrea.

Uitsluitingsgronden

België, Duitsland, Finland, Frankrijk, Spanje en Zwitserland hebben uitsluitingsgronden opgenomen in hun landgebonden beleid. Polen, Slovenië en Slowakije hebben dit niet opgenomen.

België, Finland, Frankrijk en Zwitserland hebben voor specifieke Eritrese profielen uitsluitingsgronden opgenomen, Duitsland, Polen en Spanje hebben dit niet in hun beleid staan.

België heeft bijvoorbeeld een lijst met specifieke rollen binnen de Eritrese veiligheidsdiensten, het leger, (lokale) overheid en personen die leidinggevende rollen hebben gehad bij grote Eritrese bedrijven die leiden tot een afwijzing van de asielaanvraag. Finland, Frankrijk en Zwitserland hebben een soortgelijke lijst.

Terugkeer

België, Duitsland, Hongarije, Zweden en Zwitserland hebben in de periode december 2023 tot en met oktober 2025 geassisteerd bij vrijwillige terugkeer. Finland, Frankrijk, Polen, Slovenië en Slowakije hebben dit niet gedaan. Duitsland geeft daarnaast aan dat zij in de afgelopen 12 maanden gedwongen terugkeer

hebben uitgevoerd, de overige landen geven aan dat er geen gedwongen terugkeer heeft plaatsgevonden.

**Directoraat-Generaal
Migratie**
Directie Migratiebeleid
Asiel, Opvang en Terugkeer

Datum
22 december 2025

Onze referentie
7035140